

TIM COLLINS

SHERLOCK BONES

ÉS A MANHATTANI
BAJKEVERŐ

Rajzolta: John Bigwood

ISBN 978-615-115-148-8
ISSN 2732-3099

Megjelent a Pagony Kiadó gondozásában 2026-ban.
1114 Budapest, Bartók Béla út 15/a | www.pagony.hu

Eredeti kiadás:

Sherlock Bones and the Mischief in Manhattan
Published in Great Britain in 2024 by Buster Books,
an imprint of Michael O'Mara Books Limited,
9 Lion Yard, Tremadoc Road, London SW4 7NQ

Copyright © Buster Books 2024

Thanks to the Michael O'Mara Books Limited for the opportunity
to publish the book in Hungarian.

Fordította © Demény Eszter, 2026
Kiadás © Pagony Kiadó Kft., 2026

Felelős kiadó: Demény Eszter és Ürögdi András
Felelős szerkesztő: Kovács Eszter
Szerkesztő: Grancsa Gergely
Műszaki vezető: Pais Andrea
Tördelő: Gráf Dóra

Sorozatterv: Baranyai [b] András

Produkciós munkák: Wunderlich Production Kft.
Produkciós vezető: Mészáros Gabriella
Nyomás, kötés: Alföldi Nyomda Zrt.
Felelős vezető: Pataki Lajos vezérigazgató
www.anyrt.hu

Üdvözllet!

Sherlock Bones és dr. Jane Catson messze földön híres nyomozók. Eseteiket Catson veti papírra, így minden kalandjukat elolvashatod.

Sherlock Bones

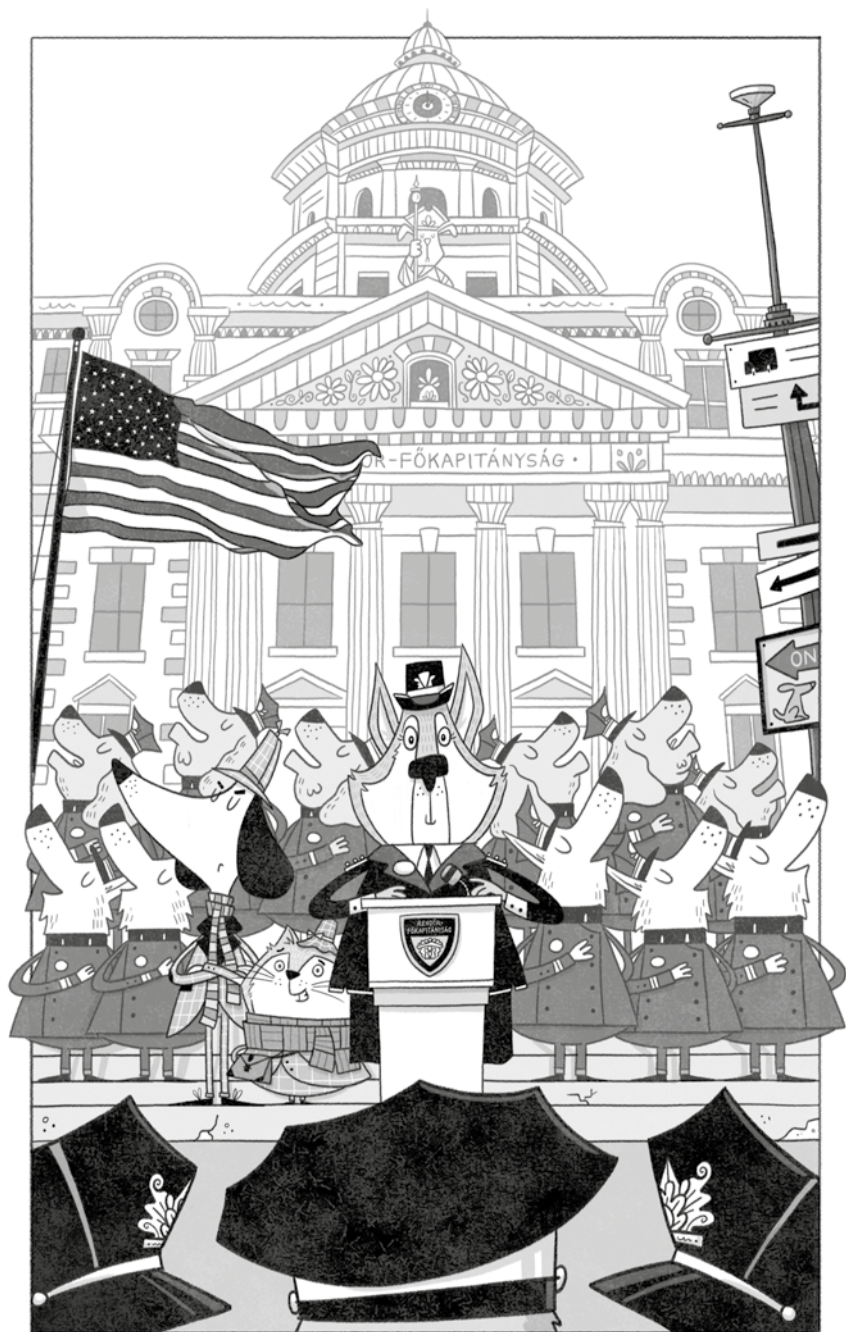
Sherlock Bones a leghíresebb detektív, akit valaha a hátán hordott a föld. Nincs feladat, ami elől megfutamodna, nincs bűntény, amit meg ne oldana.

Dr. Jane Catson

Dr. Jane Catson Sherlock Bones nyomozótársa. Mindig készen áll, hogy rávesse magát a sunyi bűnözőkre.

Segítesz Bonesnak és Catsonnak megfejteni az eddigi legtrükkösebb esetüket? A történet tele van rejtvényekkel, ahol próbára teheted saját nyomozói képességedet. Ha megakadnál, a válaszokat megtalálod a könyv hátuljában, a 231. oldalon. De úgy is dönthetsz, hogy előbb végigolvasod a történetet, és csak utána oldod meg a rejtvényeket. Sok szerencsét!

Első fejezet

A New York-i rendőrakadémiakórus magasba tartott orral vonyította a nemzeti himnuszot. A szabályos sorokban álló rendőrtisztek mancsukat jelvényükre szorítva hallgatták. Néha-nyan felnyűszítettek, és elmorzsolgáltak egy-két könnycseppet.

Biztos vagyok benne, hogy a kórus rengetegét próbált, de még így is belesajdult a fülem. Sherlock Bonesszal a New York-i rendőrség főépületének lépcsőjén álltunk a kórus mellett, és igyekeztem lankadatlanul mosolyogni.

Bones viszont még csak kísérletet sem tett, hogy jó képet vágjon az egészhez. Karba font manccsal állt, és halkán morgott. Azóta

Megtalálod a következő tárgyakat a szarka
lopott holmijai között?

rosszkedvű volt, mióta három nappal ezelőtt megérkeztünk New Yorkba.

A helyi rendőrség hívott át minket Londonból, hogy minden detektívtehetségünket latba vetve nyomozzuk ki, ki áll egy ékszerlopás-sorozat mögött. Miután kiderült, hogy egyéb csillogó tárgyaknak, például villáknak, körömcsipeszeknek, sőt még söröskupakoknak is lába kelt, Bones hamar rájött, hogy a bűnös egy helyi szarka. A szarka beleegyezett, hogy egy csillogó girlandért cserébe mindezt visszaszolgáltatót.

Meg tudtam érteni Bonest, miért bosszantja annyira, hogy egy ilyen csip-csup ügyért ekkora utat kellett megtennie, de azért jobban örültem volna, ha a díjátadó ünnepségünkön legalább megpróbálja palástolni az érzelmeit.

A kórus befejezte a dalt, a közönség pedig megtapsolta. Lujza, a rendőrfőnök, egy megtermett husky lépett a mikrofonhoz.

– Mától fogva Manhattan állatai újra nyugodtan élhetik életüket, és biztosak lehetnek benne, hogy csillogó tárgyaik biztonságban vannak – mondta. – Mindezt a világ legnagyobb detektívjeinek, Sherlock Bones úrnak és dr. Jane Catsonnak köszönhetjük.

A kutyák csaholtak és tapsoltak.

Megböktem Bonest.

– Próbáljon boldognak tűnni! – sziszegtem.

– Majd akkor leszek boldog, ha egy rendes bűntény felderítését bízzák rám – vágta rá.

– Nálunk is vannak csillogó tárgyacskák, amelyeket most köszönetképpen szeretnék átadni – folytatta Lujza.

Két medált vett elő a zsebéből, és a mellkasunkra tűzte. Aztán a mikrofon felé intett, Bones pedig odalépett.

– Miért tüntetnek ki minket ilyen csekélységért? – tette fel a kérdést Bones. – Nyilvánvaló volt, hogy egy szarka tette. Kölyökkutya koromban nehezebb rejtvényeket oldottam meg!

A kutyák a közönségben összezavarodva néztek egymásra.

Bonest odébbtolva a mikrofonhoz furakodtam.

– Csak azt akarjuk mondani, hogy köszönjük a megtiszteltetést! – vettem át a szót. – És hogy ilyen szívélyesen fogadtak bennünket az Egyesült Államokban.

A kutyák újra tapsoltak és ugattak.

Csapdosó hangot hallottam, és egy pillanatra már azt hittem, hogy a szarka megszegte az ígéretét, és most lecsap a medáljainkra, de sehol nem láttam.

Megfordultam, és a rendőr-főkapitányság felé néztem. Tizenkét emeletes, szürke kőépület volt, de így is eltörpült a két oldalán tornyosuló felhőkarcolók mellett.

Egy alak mászott fölfelé az oldalán, négy tappancsán négy tapadókoronggal. Jelmezben volt és maszkot viselt, amin egy kirakós-darabka látszott, zöld köpönyege lobogott a szélben.

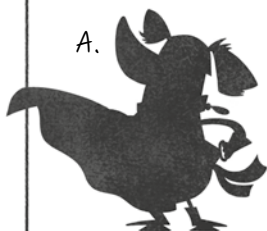
Övéből előhúzott egy kötelet, átvette egy lámpaoszlopon, és felénk lendült.

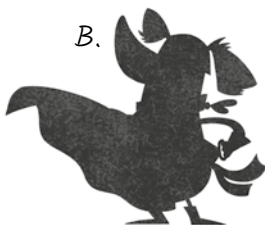
Melyik sziluett illik pontosan
a jelmezes alakhoz?

A.

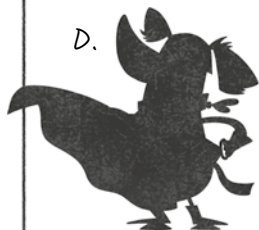
B.

C.

D.

E.

F.

A rendőr-kutyák vicsorogtak és morogtak, felkészülve várták a támadást. De az alak nem eresztette el a kötelet, hanem átsuhant a fejünk fölött, és egy kirakósdarabka rajzával ellátott borítékot pottyantott a lábunk elé. Aztán a lámpaoszlopról lendületet véve átugrott a mellettünk lévő hatalmas épületre, és a tapadókorongokkal könnyedén felmászott a tetejére.

– Utána! – üvöltötte Lujza, mire a rendőr-kutyák szoros sorai felbomlottak, és az iroda-épületbe száguldottak.

Bones kinyitotta a levelet, és felém nyújtotta:

FOLYTON HAJÓZIK, MÉGSEM ÉRKEZIK MEG SOHA.
SZEMEK, MELYEK NÉZNEK, ÁM NEM LÁTNAK,
LÓGÓ FAROK, MELY MEG NEM RÁNDUL,
LÁNG, MELY SOHA EL NEM ÉG.

A levelet így írták alá: „Kyra Kho”, a titokzatos figura, úgy látszik, így nevezte el magát. Az aláírás alá még egy kirakósdarabkát is oda-firkantott.

Bones elvigyorodott.

– Egy feladvány! – mondta. – Jobb ajándék, mint bármilyen kitüntetés!

Újra és újra elolvastam a furcsa szavakat, de semmi értelmét nem láttam.

– Maga szerint mit jelent? – kérdeztem.

– Nem tudom biztosan – felelte Bones –, de olyan, mintha egy állat leírása lenne. Ké-ressük meg, hátha akkor kiderül, mit akar tölünk ez a Kyra Kho-figura.

Amióta megérkeztünk New Yorkba, állatok százait, sőt ezreit láttuk. Az utcákon rajzottak a macskák, kutyák, farkasok, mosómedvék,

böleányek, mormoták, mókusok és medvék. Hogy tudnánk felismerni közülük bárkit is egy ilyen furfangos rejtvény alapján?

Jártunk már mindenütt, a Szervál Parktól a Time Square-en át a Cicabadság-szoborig...

Hirtelen elakadt a lélegzetem. Eszembe jutott a hatalmas rézszobor. Egy szigeten állt a kikötőben, és messziről úgy nézett ki, mint-ha maga is hajózna. A jobb mancsában egy fáklyát tartott, azt szimbolizálva, hogy szívesen látják a világ minden tájáról érkező állatokat, akik egy jobb élet reményében jönnek a városba.

– A Cicabadság-szobor! – kiáltottam fel. – Róla szól a rejtvény.

Bones rám bámult, aztán újra a levélre nézett.

– Kedves Catsonom – mondta. – Megfejtette.

Azonnal a kikötő felé indult.

– Jöjjön velem! – kiáltott hátra. – Derítsük ki, miről van szó!